

DIVADLO PETRA BEZRUČE

„NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA ZÁSLUHY O VÝSTAVBU“

UVÁDÍ

SVĚTOVOU VESELOHRU

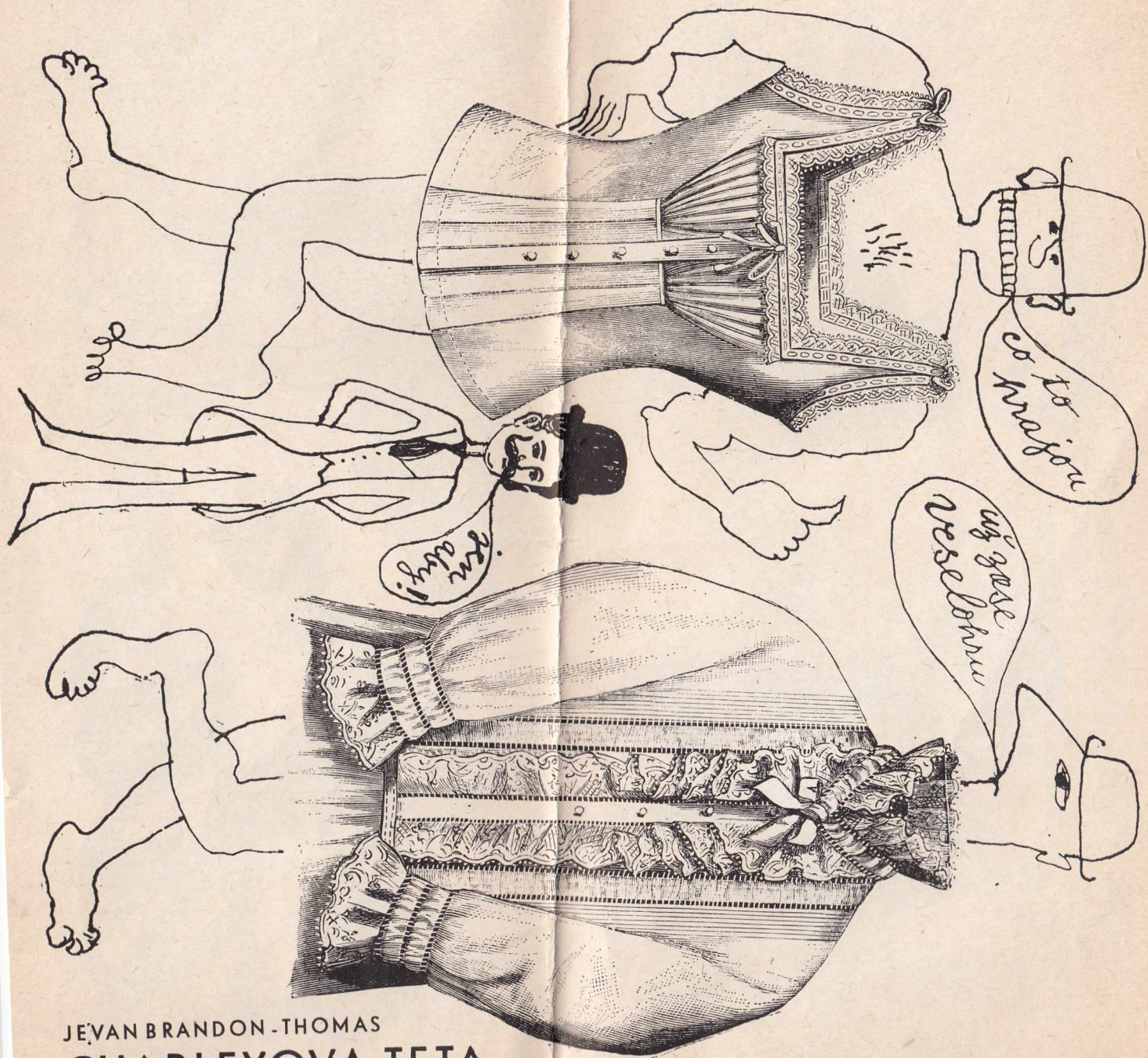
JEVAN BRANDON - THOMAS

Charleyova
teta

PREMIÉRA SE KONÁ VE ČTVRTEK DNE 18. PROSINCE 1969

JEVAN BRANDON-THOMAS

CHARLEYOVA TETA

Režie: Alois MÜLLER j. h., výprava: Otakar SCHINDLER, hudební spolupráce: Josef KOSTŘIBA, choreografie: Julie JASTŘEMBSKÁ

Jevan Brandon-Thomas (1849—1914) se narodil v Liverpoolu, vyučil se truhlářem, věnoval se divadlu a působil jako charakterní herec a komik od roku 1879, přitom napsal řadu her a frašek, z nichž nejznámější a nejúspěšnější je CHARLEYOVA TETA (Charley's Aunt, 1892).

Jednou se obrátil na Brandona-Thomase vynikající herec viktoriánského období W. Penley, aby pro něho napsal hru. Thomas mu tehdy odpověděl: „Když mne o hru požádá takový herec, jako jste vy, to už samo o sobě je inspirace. Ale jak najít pro vás něco zajímavého. Vy jste hrál všechno možné — mnichy, kuráty, číšníky, lordy, sportovce . . .“ Penley se zatvářil truchlivě, jeho oči dostaly ztrápený výraz, že se Thomas stěží zdržel smíchu. Něco v jeho široké oválné tváři mu náhle připomnělo fotografii jedné staré tety . . . v čepci a krajkové šále.

Občas nějaký mladík, který o té době vůbec nic neví, začne velmi důrazně tvrdit, že je nemožné, aby se muž převlékl za ženu a někoho tím napálil . . . Musíme si však připomenout, že staré dámy té doby vypadaly podstatně jinak než dnes. Letmé prolistování stránek „Punche“ brzo zaplaší mylný dojem, že takováto záměna osob byla nemožná. A konečně nutno uvést, že když nastoupil král Edvard VII. na trůn, stavěl se k této hře zásadně odmítavě, protože se naprosto nepodloženě domníval, že titulní postavu vytvořil autor podle jeho matky královny Viktorie . . .

Podle smlouvy poskytl Thomas Penleymu za to, že uvede hru v Londýně, provozovací práva na sedm let, bude-li si to Penley přát . . . Brandon-Thomas sám často říkával: „Napsat hru dokáže každý pitomec, ale dostat ji na jeviště může jenom chytrý člověk.“ 29. února 1892 měla „Charleyova teta“ premiéru v divadle Bury St. Edmund's . . . O úspěchu představení lze soudit podle tohoto telegramu: „Brandon-Thomas, Londýn. Vaše budoucnost je zajištěna. Penley . . .“

Od premiéry roku 1892 se „Charleyova teta“ hraje téměř nepřetržitě po celém světě. Roku 1925 byla natočena v němém filmu se Sydem Chaplinem, bratrem Charlie Chaplina v titulní roli... Brzy nato požádala Britská rozhlasová společnost autorovu vdovu o povolení k vysílání hry, a když padla zmínka o tantiémách, poznamenal zástupce rozhlasu: „Vždyť je to taková báječná reklama!“ „Pro vás, nebo pro mne?“ odpověděla paní Thomasová.

Roku 1938 byla Charleyova teta uvedena poprvé v televizi... V roce 1940 byla hra nově nastudována v New Yorku a dosáhla 1644 repríz (režie Josuha Logan)... Roku 1948 byla uvedena na scénu její muzikálová adaptace pod názvem „Kde je Charlie?“ v režii Cy Feuera a Ernesta Martina v St. Jame's Theatre, a podle tohoto muzikálu natočila společnost Warners Brothers stejnojmenný film... V sezóně 1965—1966 se ocitla na čele žebříčku nejhranějších představení v českých a slovenských divadlech... Byla inscenována i v naší televizi, a to Bratislavou, režisérem Jiřím Vrbou.

Charleyova teta rozesmává svět po dobu vlády šesti britských panovníků: Viktorie, Edvarda VII., Jiřího V., Edvarda VIII., Jiřího VI. a Alžběty II. ...
(Ze vzpomínek autorova syna)

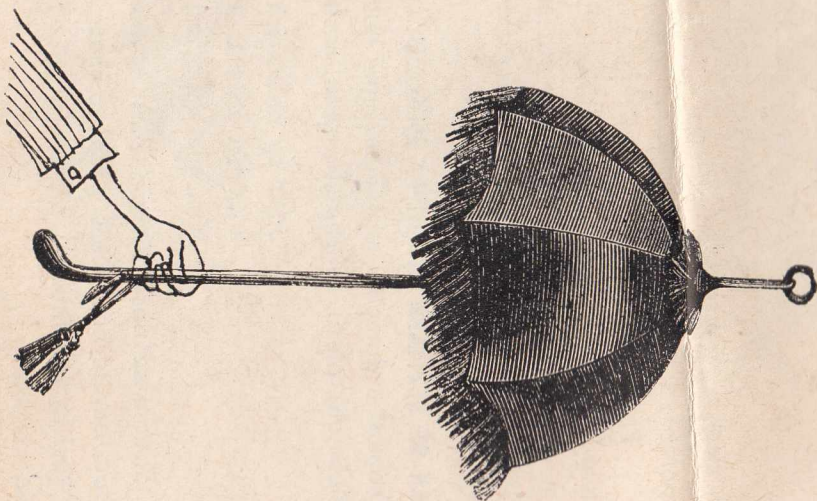
Ale držíme se raději doma. Charleyova teta mimo to, že rozesmála svět po dobu vlády šesti britských panovníků, rozesměje také publikum malého hornického městečka Ost-ravy na severu Moravy, která je nedělitelnou součástí Československé socialistické re-publiky, a to od 19. prosince 1969, kdy byla její premiéra. Tuto frašku o třech jed-náních (mezi nimiž bude přestávka pouze po prvním jednání) umně přeložil Zdeněk Vančura. K režii si ředitelství Divadla Petra Bezruče pozvalo jako hosta pana Aloise Müllera z konkurenčního Státního divadla. Scénicky frašku nákladně vypraví sám pan chef výpravy Otakar Schindler. Hudbu zkomponýroval a nastudoval pan Josef Kostřiba. Pohybové spolupráce se ujala hostující paní Julie Jastřembská. Fraška je pak dovedně hrána pány herci Pavlem Handlem (Jack Chesney), Milanem Šulcem (Brasset), Jaroslavem Těšitelem (Charles Wykeham), Miloslavem Čížkem (Lord Babberley), Jindřichem Dvořákem (Sir Francis Chesney), Milanem Sovou (Stephen Spettigue) a herečkami Janou Postlerovou (Kitty), Evelynou Steimarovou (Amy), Radvanou Havelkovou (Dona Lucie), Blankou Meierovou (Ela Delahayová) a Ludmilou Bednářovou (Betty Farmerová). Představení řídí pan Jaroslav Fukala a napovídá pan Jaroslav Podbiera.

PAVEL HANDL (Jack Chesney)

JAROSLAV TĚŠITEL (Charles Wykeham)

NÁVOD K UHLAZENÉMU A DEMOKRATICKÉMU CHOVÁNÍ VE VŠECH PŘÍPADECH A SITUACÍCH

LIDSKÉHO ŽIVOTA

Použito s laskavým svolením ministerského rady pana Jiřího Gutha Jarkovského, prvního ceremoniáře Jehoje Veličenstva, spisovatele a průkopníka dobrých mravů.

K laskavému povšimnutí zvláště panen a dívek, chlapců a mládeže, kterážto nejvíce náchylná k scestnému životu jest.

O SLUŠNOSTI

Zevnějšek člověka činí na jiné dojem příznivý nebo nepříznivý podle toho, jak jest uspořádán, pročež má každý věnovati náležitou pozornost zevnějšku svému. Zejména týče se to lidí mladých. Hlavní věcí jest čistota, kterou vyžaduje již samo zdraví: zvláště čistými mají pak býti údy, které nebývají pokryty, jako například ruce.

O SPOLEČNOSTECH

Společnost nazývá se shromáždění lidí, kteří se sešli k nějakému účelu.

Poslouchejme hovor a vmíchejme se do něho teprve, když poznáme, kdo se nalézá ve společnosti.

Není-li důležitého předmětu k hovoru a my víme nějaký, učiňme o něm zmínku.

Hovoříš-li s někým šeptem o přítomné osobě, nehleď na ni, ni prstem neukazuj; chceš-li naslouchat řeči něčí, nehleď naň, což zbytečno; vždyť očima neslyšíme!

JAK SE SEZNÁMÍ JINOU S DÍVKOU

Známost s dámou si učiniti můžeme buď tím, že nás jí někdo představí, doporučí neb návštěvou zábav (slušných), plesů, koncertů, divadla, kostelů — psaním a vlastním doporučením.

Střez se hledaných a zejména dvojsmyslných slov; nemluv o věcech mrzutých, tím pokazil bys zábavu. Přítomnost ducha jest skvělá vlastnost, jížto arcit' nelze získati uměním, ale pozorností aspoň tolik dokážeme, že se nepřekvapujeme.

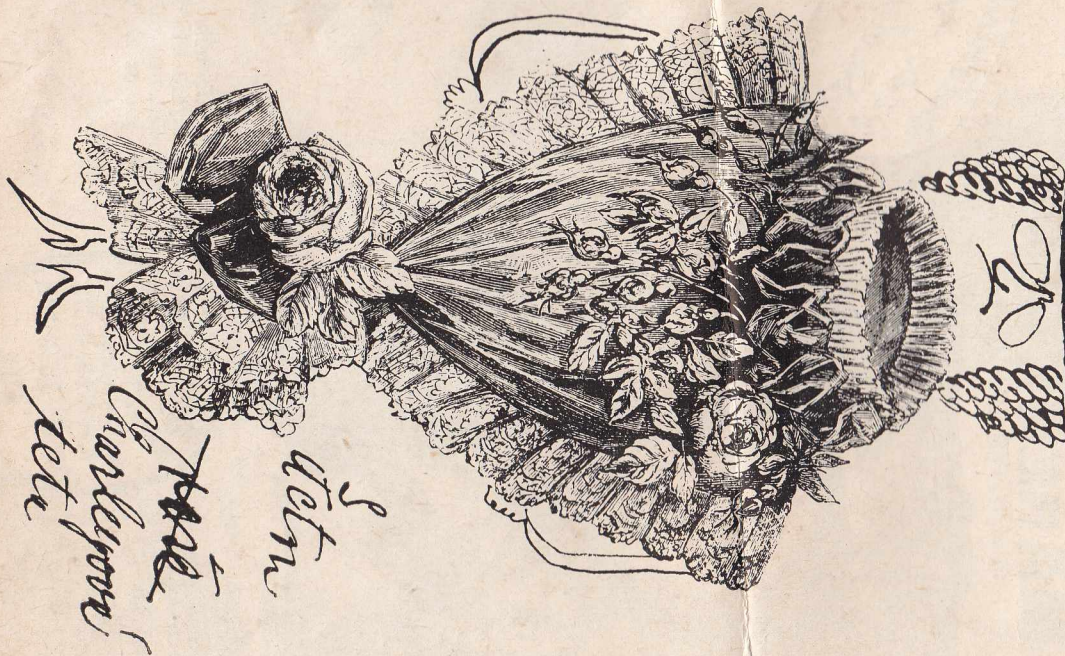
V divadle se naskytuje příležitost seznámiti se s dívkou. Přiblíž se k ní, pokud to možno, nikdy ne však ze zadu, aby se neulekla a počni zajímavý hovor o kuse, jenž se hraje a podobně. Potom nabídni jí průvod a když by zamítnut byl, provázej ji přes to, ovšem v jisté vzdálenosti, a při shledání příštím v divadle opětuj žádost svou.

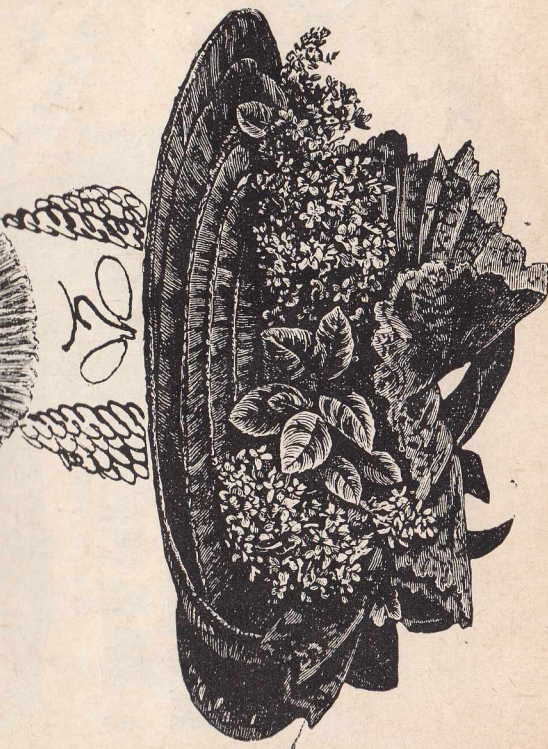
MILOSLAV ČÍŽEK (Lord Babberley)

RADVANA HAVELKOVÁ (Dona Lucie)

Šťastně
přeji
přání
tati

a jeden pro zasmání ze života

ROZMYSLI SI : MAŘENKO! :

MILOSTIVÁ PANÍ!

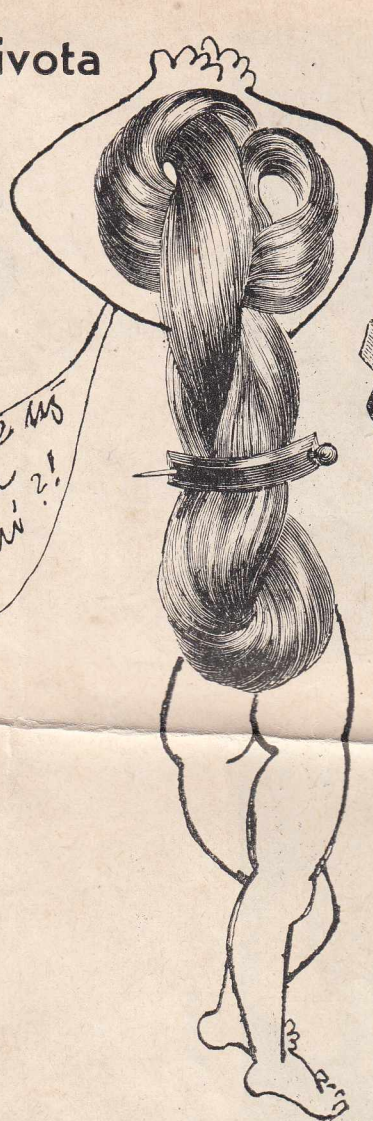
plné tvary dam!

Zdarma

MANPLOVÉ OTRUBY
PÍLČKOVÉ VŮNĚ OSVĚŽENÍ PROSTŘEDÍ
K PĚSTĚNÍ PLETI:
fresf rumová

a chod' do Divadla Petra Bezručě

*Antonine vs
zase na
školení?!*

*Kedereke! Muz jsem
eto divadlo!*

Program Divadla Petra Bezručě v Ostravě k premiéře frašky Jevana Brandona-Thomase „Charleyova teta“ dne 19. prosince 1969. Redakce: Ivan Taller, výtvarník programu Otakar Schindler, typografická spolupráce Jindra Kosourová. — Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 22, Ostrava 1, Hollarova 14.

Cena 1,80 Kčs